

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ

Број: Гж.бр.11/12
Датум: 12.01.2012.г.
Ваљево

ВИШИ СУД У ВАЉЕВУ, у већу састављеном од судија: Бранислава Џунића, председника већа, Лепе Лаловић и Зорице Бранковић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, чији је пуномоћник адвокат ББ, против туженог ВВ, на непознатој адреси, ради дуга, одлучујући о жалбама тужиоца изјављених против решења Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Лајковцу IV 14 П.бр.2832/10 од 09.11.2011. године и решења истог суда IV 14 П.бр.2832/10 од 22.02.2011. године, у седници одржаној 12.01.2012. г. донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе тужиоца и решења Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Лајковцу, IV 14 П.бр.2832/10 од 09.11.2011. године и IV 14 П.бр.2832/10 од 22.02.2011. године ПОТВРЂУЈУ.

Образложење

Решењем Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Лајковцу IV 14 П.бр.2832/10 од 22.02.2011. године одбачена је као неуредна тужба тужиоца против туженог.

Против овог решења извршни дужник је благовремено изјавио жалбу 02.03.2011. године са предлогом за враћање у пређашње стање

Решењем Основног суда у Ваљеву, Судска јединица у Лајковцу IV 14 П.бр.2832/10 од 09.11.2011. године одбачен је предлог за враћање у пређашње стање поднет од стране тужиоца због пропуштања рока за уређење тужбе.

Против овог решења тужилац је благовремено изјавио жалбу 02.12.2011. године са предлогом да се побијано решење укине и врати првостепеном суду на поновни поступак.

Виши суд је испитао побијана решења у смислу чл. 372. и 388. ЗПП и нашао да су жалбе неосноване.

У поступку првостепеног суда и побијаним решењима није учињена ни једна од оних битних повреда одредаба поступка наведених у чл.372. ст.2. ЗПП на које другостепени суд поводом жалбе пази по службеној дужности, а жалбе не указују на неку другу повреду из чл.361. ЗПП.

Испитујући решење од 09.11.2011. Виши суд налази да је првостепени суд правилно поступио када је одбацио као неуредан захтев за враћање у пређашње стање. Наиме, како странка свој захтев не заснива на опште познатим чињеницама, а није приложила нити предложила доказе којима би поткрепила своје наводе о томе зашто је пропустила рок за уређење тужбе, то је побијано решење у свему правилно и законито, у смислу одредбе чл. 115 став 2 Закона о парничном поступку.

Наводи жалбе правилност побијаног решења не доводе у основу сумњу, а ово из разлога што се у жалби наводи исто оно што се наводило и у предлогу који је првостепени суд правилно оценио као неуредан.

Испитујући решење од 22.02.2011. године, којим је одбачена тужба као неуредна, Виши суд налази да је и ово решење у свему правилно и законито. Наиме, правилно првостепени суд налази да је поднета тужба не садржи све што је потребно да би се по њој могло поступити. Неосновано се жалбом тужиоца истиче да је адреса туженог тачна и да је тужба на наведену адресу и уручена, јер у списима предмета нема доказа да је тужени тужбу примио, како се то наводи у жалби.

Тужилац у року који му је суд оставио да уреди тужбу и достави одговарајућу адресу пребивалишта туженог, није доставио адресу, а није ни предложио да се туженом постави привремени заступник у смислу чл. 79 ЗПП, те је с тога правилно првостепени суд поступио када је одбацио тужбу тужиоца као неуредну, применом чл. 279 став 1 тачка 7 у вези са чл. 102 став 2 и чл. 103 ЗПП-а.

Из наведених разлога на основу чл. 387. тачка 2. ЗПП је одлучено као у изреци решења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА:

Бранислав Џунић